

Gældende lov om radio- og fjernsynsvirksomhed siger følgende, jf. lovbekendtgørelse nr. 578 af 24. juni 1994: »Danmarks Radio er en selvstændig offentlig institution, der er forpligtet over for hele befolkningen til at sprede radio- og fjernsynsprogrammer omfattende nyhedsformidling, oplysning, underholdning og kunst. Der skal ved programlægningen lægges afgørende vægt på hensynet til informations- og ytringsfriheden. Der skal i programudbudet tilstræbes kvalitet, alsidighed og mangfoldighed«. Der er her tale om en lov, der giver frihed under ansvar, hvilket også burde gælde for filmområdet.

Forbrugere af film har ikke meget ud af den negative vejledning, som den statslige filmcensur er udtryk for, men burde – hvis der overhovedet skal eksistere et organ på området – snarere være hjulpet af et positivt panel oprettet af branchen eller af et udvalg, som det for eksempel kendes fra radioområdet.

Et positivt anbefalingspanel vil have den fordel, at en anbefaling vil være af kommerciel værdi for distributørerne og vil være en udmærket vejledning for forældre, der vil give deres børn kvalitet, og over for tv-stationer, der vil købe film.

Det moderne samfund med et hav af nye teknologiske muligheder inden for massekommunikation gør, at den puritanske holdning bag Statens Filmcensur i bedste fald er ude af trit med virkeligheden. Den danske hverdag kan kort beskrives med følgende øjebliksbetragtning:

Et ungt menneske på f.eks. 15 år har (med forældrenes tilladelse) mulighed for at se film m.v. fra følgende ucensurerede kilder:

- computerpræsentationer af CD-rom-film, -billeder og -spil
- Internet-præsentationer af film, billeder og spil

- satellit-tv med fri adgang til mindst 50 ukodede kanaler via parabol
- tv-udsendelser fra TV 2, DR TV, TV3, lokal-tv og andre, der sender ukodede film
- film på video, der er optaget fra tv
- film på video, som personer over 16 år har købt/lejet
- kodede film via tv, hvis familien har købt smart-card (f.eks. til FilmNet eller TV1000).

Reglerne om filmcensur omfatter alene biograffo-
revisninger samt køb eller leje af videofilm.

Det er komplet urealistisk at forvente, at Statens Filmcensur skulle have nogen som helst indflydelse på, hvor mange voldsscener eller pornografiske scener børn og unge ser på film. Det er i langt højere grad forældrene, der afgør, hvad børn og unge ser. Derfor skal Folketinget gennem vedtagelse af nærværende lovforslag flytte det samlede ansvar over til forældrene og afskaffe den illusoriske og forældede filmcensur.

Forslagsstillerne finder det desuden stærkt betænkeligt, at den gældende lovgivning gør billetsælgere i biografer eller ekspedienter i butikker, der sælger/udlejer videogrammer ansvarlige for håndhævelse af loven.

Det er forslagsstillernes klare opfattelse, at loven om Statens Filmcensur, herunder loven om videogrammer skal ophæves, at opgaven skal tildeles branchen, og at forældrene i større omfang bør se det som deres interesse at tage vare på deres børn.

Forslagsstillerne ser derimod gerne, at medarbejderne i Statens Filmcensur optager forhandlinger med branchen for film og videogrammer med henblik på etablering af et branchestyret organ for frivillig mærkning af film og videogrammer for derved at kunne vejlede kunderne i, hvilket produkt de skal se, leje eller købe.